

บทที่ 3

อุปกรณ์ สารเคมี และ วิธีการวิจัย

อุปกรณ์

1. ถาดทนความร้อน
2. ถาดอลูมิเนียมขนาด 25 x 35 เซนติเมตร
3. ถาดแสดงเลขสตีลขนาด 23.5 x 23.5 เซนติเมตร
4. หม้อแสดงเลขสตีล
5. ผ้าขาวบาง
6. โถดูดความชื้น
7. ถ้วยกระเบื้องเคลือบ
8. กระจ่างอบความชื้น
9. กระจกยาสีขาว
10. ตะเกียงเบนเสน
11. เทอร์โมมิเตอร์
12. ขวดแก้วมีฝาปิดขนาด 500 มิลลิลิตร
13. เครื่องวัดค่าความเป็นกรดด่าง (Precisa, Switzerland)
14. เครื่อง Refractometer (ATAGO : Model N1, Japan)
15. เครื่องชั่งไฟฟ้า (Sartorius : Model A, Germany)
16. หม้อนึ่งฆ่าเชื้อ (Mettler : Model ULM 500, European)
17. เครื่องบดอาหาร (Moulinex : Model T210GN, China)
18. เครื่องวัดสี (Minolta : Model CR-300, Japan)
19. เครื่องเหวี่ยง (Hermle : Model Z200A, Germany)
20. เครื่องเขย่า (Endecotts : Model Octagon200, England)
21. Scanning Electron Microscope (Jeol : Model JSM-5910LV, Japan)
22. ตู้อบลมร้อนไฟฟ้า (Mettler, USA)
23. เครื่องวิเคราะห์ค่าวอเตอร์แอกติวิตี (Aqualab : Model CX3TE, USA)

24. เครื่องวัดค่าการดูดกลืนแสง (Unicam : Biomate5, England)
25. ชุดย่อยโปรตีน (Kjeldahl disestion set, Tecator, USA)
26. ชุดกลั่นโปรตีน (Kjeldahl distillation set, Tecator, USA)
27. เตานเผาถ้ำ (Gallenkamp, England)
28. อ่างควบคุมอุณหภูมิ (Gallenkamp, England)
29. เครื่อง Hot plate and magnetic stirrer (Whatman : Model HPMS, England)
30. Fritted crucible porosity no. 2 (Robu, Germany)
31. กระดาษกรอง (Whatman เบอร์ 1 และ 4)
32. เครื่องอบแห้งแบบแช่เยือกแข็ง (Freeze dryer : Model DRYWINNER8, Denmark)
33. เครื่องอบแห้งแบบสุญญากาศ (Vacuum oven ; WTB Binder : VD32, Scientific Promotion Co., Ltd., Germany)
34. อุปกรณ์เครื่องแก้วต่าง ๆ

สารเคมี

1. น้ำกลั่น
2. กรดอะซิติก (Merck, Germany)
3. แอมโมเนียมซัลเฟต (Merck, Germany)
4. เอทานอล (Merck, Germany)
5. ไอโซโพรพานอล (Merck, Germany)
6. โซเดียมโมโนคลอโรอะซิเตท (Sigma, USA)
7. โซเดียมไฮดรอกไซด์ (Merck, Germany)
8. คอปเปอร์ซัลเฟตเพนตะไฮเดรต (Sigma, USA)
9. ยูเรนิลแอสซิเตต (Sigma, USA)
10. โคบอลต์แอสซิเตต (Sigma, USA)
11. ไดเอทิลอีเทอร์ (Merck, Germany)
12. ปีโตเลียมอีเทอร์ (Merck, Germany)
13. แอมโมเนียมไฮดรอกไซด์ (Merck, Germany)
14. กรดซัลฟิวริก (Merck, Germany)
15. กรดบอริก (Merck, Germany)

เอนไซม์

1. อัลฟาอะมัยเลส (Himedia, India)
2. โปรีดีเอส (Fluka, Switzerland)
3. อะมัยโลกลูโคซิเดส (Fluka, Switzerland)

วัตถุดิบ

1. ก้านกล้วยน้ำว้าที่สุกงอม

จุลินทรีย์

Acetobacter xylinum Arg 60 ได้จากสถาบันค้นคว้าและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เครื่องประมวลผลทางสถิติ

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล
2. โปรแกรมประมวลผลข้อมูลสำเร็จรูป SPSS V. 10
3. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft excel

วิธีการวิจัย

1. การเตรียมเชื้อเริ่มต้นจากกล้วยน้ำว้า

- 1.1 ล้างกล้วยน้ำว้าที่สุกงอมด้วยน้ำสะอาด ลอกเปลือกออก ผึ่งให้แห้งและหั่นเป็นชิ้นขนาดประมาณ 0.5 x 0.5 ซม.
- 1.2 เตรียมน้ำกล้วยโดยชั่งกล้วย 400 กรัมเติมน้ำ 2000 มิลลิลิตรและต้มให้เดือดแล้วกรองเนื้อกล้วยออกด้วยผ้าขาวบาง
- 1.3 เติมน้ำตาลทราย 100 กรัม กรดอะซิดิกเข้มข้น 90% ปริมาณ 20 มิลลิลิตรและแอมโมเนียมซัลเฟต 10 กรัม ต้ม นาน 3 นาที เทน้ำกล้วยใส่ขวดและปิดขวดด้วยสำลี
- 1.4 เติมเชื้อ *Acetobacter xylinum* Arg 60 ในน้ำมะพร้าวปริมาณ 100 มิลลิลิตรต่อน้ำกล้วย 2000 มิลลิลิตร แล้วตั้งไว้ 3 วัน (ศิริเพ็ญ, 2546)

2. การผลิตแผ่นเซลล์โอส

- 2.1 ล้างถ้วยน้ำว้าที่สุกอมด้วยน้ำสะอาด ลอกเปลือกออก ผึ่งให้แห้งและหั่นเป็นชิ้นขนาดประมาณ 0.5 x 0.5 ซม.
- 2.2 เตรียมน้ำกล้วยโดยชั่งกล้วย 1,200 กรัมเติมน้ำ 6,000 มิลลิลิตรและต้มให้เดือดแล้วกรองเนื้อกล้วยออกด้วยผ้าขาวบาง
- 2.3 ปรับระดับค่าของแข็งที่ละลายน้ำได้ด้วยเครื่อง Refractometer จนได้ 8 บริกซ์ ด้วยน้ำตาลต้มจนเดือดแล้วเติมแอมโมเนียมซัลเฟต 30 กรัมและ กรดอะซิติกเข้มข้น 90% ปริมาณ 60 มิลลิลิตร
- 2.4 เติมเชื้อเริ่มต้นที่ได้จากตอนที่ 1 ปริมาณ 300 มิลลิลิตร เทน้ำกล้วย 1,000 มิลลิลิตรในภาชนะความร้อนปิดถาดด้วยกระดาษสีขาว (ศิริเพ็ญ, 2546)
- 2.5 นำถาดไปตั้งหมักไว้ที่อุณหภูมิห้อง 10 วันและนำเซลล์โอสที่ได้มาทดสอบคุณภาพ ดังนี้
 - ค่าสีระบบ CIE หาค่า L^* , a^* , b^* ด้วยเครื่องวัดค่าสี (Minolta, CR300)
 - ปริมาณความชื้น, ปริมาณไขมัน, ปริมาณโปรตีน, ปริมาณเถ้า, ปริมาณความเป็นกรดต่าง, ปริมาณคาร์โบไฮเดรต, ปริมาณเส้นใยที่ละลายน้ำได้และละลายน้ำไม่ได้ และปริมาณน้ำตาลอินเวอร์ (AOAC, 2000)
 - ค่าความเป็นกรดต่าง ด้วยเครื่องวัดค่าเป็นกรดต่าง (Precisa, Switzerland)
 - ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ โดยวิธี Lane and Eynon (คูหาทัย, 2548)
 - ลักษณะ Microstructure ด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope (Jeol : Model JSM-5910LV, Japan) การเตรียมตัวอย่างก่อนถ่ายภาพ โดยการเคลือบตัวอย่างด้วยทองคำ
 - ปริมาณผลผลิตที่ได้ (ธนิกานต์, 2549)

$$\% \text{ ปริมาณผลผลิตที่ได้} = \frac{\text{น้ำหนักเซลล์โอส}}{\text{น้ำหนักกล้วย}} \times 100$$

น้ำหนักกล้วย

การวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของแผ่นเซลล์โอสที่ได้ วางแผนการทดลองแบบ Completely Randomized Design (CRD) โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ

3. ศึกษาอุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในการทำแห้งเซลล์โลสด้วยเครื่องอบแห้งแบบสุญญากาศ

3.1 นำแผ่นเซลล์โลสมาปรับความเป็นกรดเป็นด่างจนได้ 7 ด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์เข้มข้น 0.05 โมลลาร์ (ปราโมทย์ และ สมคิด, 2544) ล้างแผ่นเซลล์โลสด้วยน้ำกลั่น ผึ่งให้แห้งและหั่นเป็นชิ้นขนาดประมาณ 2.5 x 2.5 ซม.

3.2 นำเซลล์โลส 300 กรัมมาปั่นรวมกับน้ำกลั่น 100 กรัม นาน 10 นาที ผึ่งเซลล์โลสบนผ้าขาวบางนาน 30 นาทีแล้วเทเซลล์โลสที่ปั่นแล้ว 200 กรัม ลงในถาดอลูมิเนียมจำนวน 4 ถาดในแต่ละครั้งการทดลอง

3.3 นำเซลล์โลสมาอบแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบสุญญากาศโดยใช้อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 50, 60 และ 70 องศาเซลเซียส และใช้เวลาในการทำแห้ง 3 ระดับ คือ 9, 12 และ 15 ชั่วโมง นำเซลล์โลสแห้งมาทดสอบคุณภาพดังนี้

- ค่าสีระบบ CIE หาค่า L^* , a^* , b^* ด้วยเครื่องวัดค่าสี (Minolta, CR300)
- ปริมาณเส้นใยที่ไม่ละลายน้ำ (AOAC, 2000)
- ปริมาณเส้นใยที่ละลายน้ำ (AOAC, 2000)
- ค่าวอเตอร์แอคติวิตี ด้วยเครื่องวัดค่าวอเตอร์แอคติวิตี (Aqualab : Model CX3TE, USA)
- ความสามารถในการละลาย (Solubility) (Chung, 2006)
- ปริมาณความชื้น (AOAC, 2000)
- ความสามารถในการคืนรูป (rehydration) (Doymaz, 2006)
- ค่าการกระจายตัว (Dispersibility) (อรทัย, 2547)
- การดูดความชื้น (Hygroscopic) (อรทัย, 2547)
- ความสามารถในการอุ้มน้ำ (Fabrizio, 2005)
- ลักษณะ Microstructure ด้วยเครื่อง Scanning Electron Microscope (Jeol : Model JSM-5910LV, Japan) การเตรียมตัวอย่างก่อนถ่ายภาพ โดยการเคลือบตัวอย่างด้วยทองคำ
- ปริมาณผลผลิตแห้งที่ได้ (ธนิกานต์, 2549)

$$\% \text{ ผลผลิตแห้งที่ได้} = \frac{\text{น้ำหนักเซลล์โลสแห้ง}}{\text{น้ำหนักเซลล์โลสเปียก}} \times 100$$

น้ำหนักเซลล์โลสเปียก

วางแผนการทดลองแบบ 3x3 Factorial โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่างด้วยวิธี Duncan 's New Multiple Range Test (DMRT) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V.10.0 (SPSS Inc., U.S.A.)

4. ศึกษาอุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในการทำแห้งเมล็ดธัญพืชด้วยเครื่องอบแห้งแบบแช่เยือกแข็ง

4.1 เตรียมตัวอย่างเมล็ดธัญพืชก่อนอบเช่นเดียวกับในตอนต้นที่ 3.1 และ 3.2

4.2 นำเมล็ดธัญพืชมาอบแห้งด้วยเครื่องอบแห้งแบบแช่เยือกแข็ง โดยใช้อุณหภูมิ 3 ระดับ คือ 35, 40 และ 45 องศาเซลเซียส และใช้เวลาในการทำแห้ง 3 ระดับ คือ 30, 35 และ 40 ชั่วโมง นำเมล็ดธัญพืชแห้งมาทดสอบคุณภาพต่างๆ เช่นเดียวกับในตอนต้นที่ 3.3

วางแผนการทดลองแบบ 3x3 Factorial โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ และทำการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่างด้วยวิธี Duncan 's New Multiple Range Test (DMRT) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V.10.0 (SPSS Inc., U.S.A.)

5. ศึกษาวิธีการผลิตสารโซเดียมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสจากเมล็ดธัญพืชอบแห้งโดยวิธีสูญญากาศและแช่เยือกแข็ง

กรรมวิธีการผลิตสาร โซเดียมคาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลสที่ใช้ในการศึกษาคัดแปลงมาจาก Adinugraha *et al.* (2005) โดยนำเมล็ดธัญพืชแห้งที่ผลิตได้ในตอนที่ 3 และ 4 มาอบ และนำมาผ่านกรรมวิธีดังต่อไปนี้

5.1 นำเมล็ดธัญพืชที่ผลิตได้ มา 5 กรัม เติมโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่เข้มข้น ต่างกัน 3 ระดับ คือ 15, 20 และ 25 เปอร์เซ็นต์ เติมไอโซโพรพานอล 100 มิลลิลิตร นำไปใส่ในเครื่องแช่

1 ชั่วโมง

5.2 เติมสารโซเดียมโมโนคลอไรด์ที่ปริมาณต่างกัน 3 ระดับ คือ 5, 6 และ 7 กรัม

นำไปตั้งไว้ที่ 55 องศาเซลเซียสนาน 3 ชั่วโมง

5.3 นำมาปรับค่าความเป็นกรดเป็นด่างให้เท่ากับ 7 ด้วย กรดอะซิติก 90 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำมากรองเอาของเหลวออกด้วยกระดาษกรอง

5.4 นำมาล้างด้วยเอทานอล 70 เปอร์เซ็นต์ 4 ครั้ง และนำมาอบที่ 60 องศาเซลเซียสนาน

24 ชั่วโมง เมื่อแห้งจึงนำมาบดให้ละเอียด

5.5 นำสาร โซเดียมคาร์บอเนตซีเมตลเซลลูโลสที่ได้มาทดสอบคุณภาพต่างๆ เช่นเดียวกับในตอน
ตอนที่ 3.3 และทดสอบลักษณะบ่งเอกลักษณ์สาร โซเดียมคาร์บอเนตซีเมตลเซลลูโลส
ชั้นคุณภาพอาหารตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

วางแผนการทดลองแบบ 3x3 Factorial โดยทำการทดลอง 3 ซ้ำ และทำการวิเคราะห์
ความแปรปรวน (One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่างด้วยวิธี Duncan 's New Multiple
Range Test (DMRT) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS V.10.0 (SPSS In nc., U.S.A.)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved